

Arrest

**nr. 56 662 van 24 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 december 2010 houdende een vordering tot heropsluiting.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 oktober 2010. Op 4 oktober 2010 verklaart de verzoekende partij zich vluchteling. Na vergelijking van de vingerafdrukken is gebleken dat de verzoekende partij reeds een asielaanvraag in Zweden ingediend heeft op 13 juli 2007, in Duitsland op 14 augustus 2008 en in Noorwegen op 18 maart 2009.

De Belgische autoriteiten verzonden een verzoek tot terugname aan de Zweedse autoriteiten op basis van artikel 16.1.e van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten

wordt ingediend. Op 4 november 2010 lieten de Zweedse autoriteiten de Belgische autoriteiten weten dat het verzoek tot terugname ingewilligd werd.

Op 18 november 2010 werd aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De vlucht gepland op 1 december 2010 werd geannuleerd wegens verbale weigering. Dientengevolge werd op 1 december 2010 een vordering tot heropsluiting aan de verzoekende uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Wij, R. S. (...), attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid gelasten de Commandant van het Veiligheidsdetachement van de Nationale luchthaven Zaventem en de Verantwoordelijke van het gesloten centrum van 127 bis Steenokkerzeel de genaamde A., S. A. H. (...), geboren te Bagdad op 02.03.1964, van Iraakse nationaliteit, (ALIAS: A. H. A. S.) ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te doen opsluiten in het gesloten centrum van 127 bis Steenokkerzeel om naar de Zweedse grens te worden geleid in toepassing van artikel 27 alinea 3, van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Reden(en):

- artikel 27 alinea 1: heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten op 01/12/2010 om 10.05 u”

Op 4 december 2010 vatte de verzoekende partij de raadkamer van de correctionele rechtbank van Brussel met het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling. Bij beschikking van 10 december 2010 handhaafde de raadkamer de maatregel van vrijheidsberoving.

Op 14 december 2010 is de verzoekende partij onder escorte vertrokken.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekende partij om verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing een vordering tot heropsluiting is. Ingevolge artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is een maatregel van vrijheidsberoving of tot vasthouding enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. Daarenboven wijst de Raad erop dat op 4 december 2010 de verzoekende partij de raadkamer van de correctionele rechtbank van Brussel vatte met het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling. Bij beschikking van 10 december 2010 handhaafde de raadkamer de maatregel van vrijheidsberoving.

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de vordering tot heropsluiting is onontvankelijk. Voor het overige heeft de verzoekende partij in het huidig verzoekschrift geen beroep aangetekend tegen een andere beslissing.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat niet de heropsluiting maar wel de mondelinge beslissing tot terugleiding naar de Zweedse grens werd aangevochten, doch dat de verzoekende partij bij dit beroep geen belang meer bij heeft aangezien zij inmiddels werd teruggeleid.

In dit verband wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing, zoals toegevoegd aan het verzoekschrift, een vordering tot heropsluiting van 1 december 2010 betreft waarin weliswaar gesteld wordt verzoeker *“(…) te doen opsluiten in het gesloten centrum van 127 bis Steenokkerzeel om naar de Zweedse grens te worden geleid in toepassing van artikel 27 alinea 3, van de wet van 15 december 1980 (...).”* Dit

laatste betreft dus geen afzonderlijke bestreden beslissing, maar vormt het motief van de bestreden vordering tot heropsluiting. Voorts wijst de Raad erop dat indien de verzoekende partij door ter terechtzitting te stellen dat het een mondelinge beslissing betreft en het voorwerp van haar beroep wil wijzigen, dit in casu niet mogelijk is. Het voorwerp van het beroep moet in het inleidend verzoekschrift worden aangegeven (RvS 13 januari 2000, nr. 84 675) en kan in principe later in het geding niet meer gewijzigd worden (RvS 11 juni 2004, nr. 132 293; RvS 13 juli 2005, nr. 147 648). Een latere wijziging ervan zou strijdig zijn met de rechten van verdediging van de verwerende partij (R. STEVENS, *Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, 2. procesverloop*, in J. DUJARDIN, I. OPDEBEEK, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE (ed.), *Administratieve Rechtsbibliotheek (algemene reeks nr. 10)*, Brugge, Die Keure, 2007, 56-57). Omdat de omkadering van het rechtsgeschil vanaf het begin duidelijk moet zijn afgebakend, op straffe van miskening van de rechten van verdediging van de verwerende partij, kan niet worden aanvaard dat een beroep dat onontvankelijk is ratione materiae of dat niet tot de rechtsmacht van de Raad behoort, toch ontvankelijk wordt verklaard na herformulering van het voorwerp van de vordering (R. STEVENS, *Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, 2. procesverloop*, in J. DUJARDIN, I. OPDEBEEK, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE (ed.), *Administratieve Rechtsbibliotheek (algemene reeks nr. 10)*, Brugge, Die Keure, 2007, 63).

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN